कृतज्ञेन त्वत्कृतस्वापत्राणज्ञेन विस्रब्धः निर्विशंकः ॥ ५ ॥ किंत्विदंमानसं मनसिवर्तमानं ॥ अलीकं दुःखं किंतत्राह ॥ स्वयमित्यादि ॥ ६ ॥ अयमर्थस्त्वदुःखावह त्वाद्राज्ञा तवसाक्षाद्वक्तुमशक्यइतिचेत्तत्राह ॥ अहंहीति ॥ प्रचोदितः त्वयापीतिशेषः ॥ प्रतिज्ञाकारणंविनापि त्वदुक्तिमात्रेण राज्यादि दद्यां ॥ ७ ॥ तत्रकिंवक्तव्यं त्व त्प्रियार्थंराज्ञाप्रेरितःस्वकृतप्रतिज्ञामनुपालयन् ॥ हेतौशता तत्पालनाद्धेतोराज्यंदद्यामित्यर्थः ॥ ८ ॥ मद्विषयकनियोगसंकोचेन ह्रीमंतं राजानमाश्वासय ॥ इदंकिं ॥

हितेनगुरुणापित्राकृतज्ञेननृपेणच ॥ नियुज्यमानोविस्रब्धःकिन्नकुर्यामहंप्रियं ॥ ५ ॥ अलीकंमानसंत्वेकंहृदयंदहतेमम ॥ स्वयंय न्नाहमांराजाभरतस्याभिषेचनं ॥ ६ ॥ अहंहिसीतांराज्यंचप्राणानिष्टान्धनानिच ॥ हृष्टोभ्रात्रेस्वयंदद्यांभरतायप्रचोदितः ॥ ७ ॥ किं पुनर्मनुजेंद्रेणस्वयंपित्राप्रचोदितः ॥ तवचप्रियकामार्थंप्रतिज्ञामनुपालयन् ॥ ८ ॥ तथाश्वासयह्रीमंतंकिंत्विदंयन्महीपतिः ॥ वसुधा सक्तनयनोमंदमश्रूणिमुंचति ॥ ९ ॥ गच्छंतुचैवानयितुंदूताःशीघ्रजवैर्हयैः ॥ भरतंमातुलकुलाद्यैवनृपशासनात् ॥ १० ॥ दंडका रण्यमेषोहंगच्छाम्येवहिसत्वरः ॥ अविचार्यपितुर्वाक्यंसमावस्तुंचतुर्दश ॥ ११ ॥ सादृष्टातस्यतद्वाक्यंश्रुत्वारामस्यकैकयी ॥ प्रस्था नंश्रद्दधानासात्वरयामासराघवं ॥ १२ ॥ एवंभवतुयास्यंतिदूताःशीघ्रजवैर्हयैः ॥ भरतंमातुलकुलादिहावर्तयितुंनराः ॥ १३ ॥ तव त्वहंक्षमंमन्येनोत्सुकस्यविलंबनं ॥ रामतस्मादितःशीघ्रंवनंत्वंगंतुमर्हसि ॥ १४ ॥ व्रीडान्वितःस्वयंयच्चनृपस्त्वांनाभिभाषते ॥ नैतत्किं चिन्नरश्रेष्ठमन्युरेषोपनीयतां ॥ १५ ॥ किंहेतुकं तदेवाह ॥ यदित्यादि ॥ ९ ॥ अनिर्वृत्तत्वस्वकार्या कथमाश्वासयामीत्यतआह गच्छंत्वित्यादि ॥ १० ॥ अविचार्य युक्तायुक्तविचारमकृत्वैवेत्यर्थः ॥ ११ ॥ प्रस्थानं वनगमनं ॥ श्रद्दधाना अवश्यमयंप्रस्थानंकरिष्यतीतिनिश्चयवती ॥ १२ ॥ १३ ॥ उत्सुकस्य वनगमनोत्सु कस्य क्षमं युक्तं ॥ १४ ॥ राजानभिनंदनहेतुमाह ॥ व्रीडेति ॥ स्वसत्यस्यपारप्राप्यदर्शनजलज्जायुक्तः चोहेतौ अतस्त्वां नाभिभाषते ॥ एतदनभिभाषणंनकिंचित् नान्य कारणकं ॥ त्वदविलंबगमनाभावएवास्यकारणमतएवमन्युः राज्ञोदैन्यं स्वाविलंबगमनेनापनीयतां त्वयेतिशेषः ॥ १५ ॥